

Дроздовський Я. П.

кандидат економічних наук,

*доцент кафедри міжнародних економічних відносин
Ужгородського національного університету*

Фединець М. М.

студент магістратури

Ужгородського національного університету

Drozdovsky Yaroslav

PhD in Economics,

*Associate Professor of International Economic Relations Department
Uzhhorod National University*

Fedynets Mykhailo

Master's Student

Uzhhorod National University

ВЕНЧУРНЕ ІНВЕСТУВАННЯ В СУЧАСНИХ УМОВАХ РОЗВИТКУ СВІТОВОЇ ЕКОНОМІКИ

Анотація. У статті розглядається становлення вітчизняного венчурного фінансування, особливості його сучасного провадження та подальші перспективи розвитку в умовах перебудови національної економіки на інноваційних засадах. Багато в чому це пояснюється і нерозвиненістю українського ринку цінних паперів та неможливістю венчурних фондів залучати кошти у населення або зацікавити майбутніми проектами іноземних інвесторів. На пострадянському просторі венчурне інвестування поки слабо розвинене. Багато компаній мало обізнані про можливості, які відкриваються перед венчурними інвесторами, тому більшість перспективних проектів фінансуються за рахунок західних інвесторів. В США та Європі венчурне інвестування працює з 50-х років минулого століття. Відповідно, там є великий позитивний досвід реалізації програм в даній області. Більше позитивного досвіду – більше бажаючих взяти участь в даному секторі фондового ринку. У постіндустріальній економіці венчурні інвестиції починають відігравати провідну роль, забезпечуючи бурхливе зростання інноваційних проектів. Сьогодні економіку «штотхвають» не сталеплавильні заводи або шахти, а наукові розробки і високотехнологічні рішення, особливо в інформаційній сфері. Іншими словами, економіка потребує інновацій. Останні, в свою чергу, потребують інвестицій, без яких проекти не зможуть бути втілені в життя. Ефективно профінансувати такі проекти з бюджету неможливо, а фондовий ринок теж не спрацює, оскільки доводиться інвестувати в ще неіснуючі виробництва. Подібна ситуація і з кредитуванням – інноваційні компанії, що розвиваються, часто не мають застави, без якої неможливо отримати банківський кредит на адекватних умовах. В таких умовах може допомогти лише венчурне інвестування. І приємно бачити, що інвестори спостерігаючи перспективи подібних вкладень все охочішекладають гроші в нові ідеї та рішення. Ризик же компенсується тим, що прибуток від однієї вдалої інвестиції здатен перекрити збитки від багатьох невдалих вкладень. Тому подальшого доопрацювання потребують права та організаційна складові процесу забезпечення та здійснення вітчизняного венчурного фінансування.

Ключові слова: інвестиції, венчурне фінансування, венчурний фонд, ризик, інноваційна діяльність, управління активами.

Вступ і постановка проблеми. У сучасних умовах активізації конкурентної боротьби на міжнародному ринку головним джерелом економічного зростання та запорукою успіху стали здатність упровадження ризикових та інноваційних ідей, відкрита підтримка новітніх проектів. Досвід економічно розвинутих країн свідчить, що використання та вдосконалення нетрадиційних джерел інвестування стає дієвим механізмом для створення нових і модернізації наявних виробництв на основі використання досягнень науково-технічного прогресу. Одним із таких напрямів виступає венчурне інвестування, що сприяє розв'язанню проблеми недоліку фінансових коштів у високотехнологічному секторі та розширенню перспективних напрямів діяльності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженню теоретичних та практичних аспектів венчурного інвестування присвячено велику кількість праць як зарубіжних, так і вітчизняних учених. Зокрема, цю проблематику досліджують такі вчені, як: Л. Малюта, А. Бабій, А. Колесніков, О. Рожко, І. Кузнецова, В. Замлинський, В. Нежиборець, І. Кочешкова, Н. Трушкіна, Л. Антонюк, Н. Краус, Я. Копиця, Ю. Макогон та ін. Але, незважаючи

на наукову і практичну цінність опублікованих праць, через мінливість розвитку світових економік, у тому числі економіки України, питання венчурного інвестування залишаються ще недостатньо дослідженими.

Метою статті є аналіз сучасного стану венчурного інвестування в Україні та дослідження особливостей його розвитку на основі світових тенденцій, а також обґрунтування проблемних аспектів та перспектив української венчурної індустрії.

Результати дослідження. Базовим елементом інвестиційної діяльності є поняття «інвестиція», запозичене від латинського слова «investire», що в перекладі означає «одягати». Дане поняття було предметом дослідження різних поколінь економістів. До 1980-х років цей термін не використовувався у вітчизняній економічній літературі, і згадувався він в основному в перекладних роботах західних економістів, які розглядали інвестиції в єдності двох аспектів: ресурсів (капітальних цінностей) і вкладень (витрат). Так, Дж. М. Кейнс визначав інвестиції як «поточний приріст цінності капітального майна в результаті виробничої діяльності даного періоду», як ту «частину доходу за даний період, яка не була використана для споживання» [1].

Нормативно-правове тлумачення поняття «інвестиції» та регулювання інвестиційної діяльності загалом, загальноправові, економічні та соціальні умови інвестиційної діяльності, мету та форми державного регулювання інвестиційної діяльності, права та обов'язки суб'єктів інвестиційної діяльності найбільш повно визначає Закон України «Про інвестиційну діяльність». Цей закон дає таке визначення, що є вихідним у більшості дослідників: «Інвестиції – це всі види майнових та інтелектуальних цінностей, які вкладають в об'єкти підприємницької та інших видів діяльності, внаслідок якої створюється прибуток (дохід) або досягається соціальний ефект» [2].

Насьогоднішній день немає «ідеального» і всеосяжного трактування досліджуваного поняття, так як інвестиції можна розглядати, дотримуючись багаторівневого підходу, згідно з яким виділяють інвестиційну діяльність на рівні країни в цілому, на регіональному рівні, на галузевому рівні і на рівні підприємства, представляється доцільним погодитися з визначенням інвестицій, даними В. В. Спіциним стосовно регіональної інвестиційної системи. Отже, інвестиції на регіональному рівні – це «грошові кошти та інші цінності, що вкладаються в об'єкти підприємницької та іншої діяльності з метою отримання доходу (або ефекту) як господарюючим суб'єктом, що безпосередньо здійснює інвестування (інвестором), так і всієї регіональної системою» [1].

Ознайомившись з ключовим поняттям «інвестиції», можна перейти до поняття венчурної діяльності. Світовим досвідом доведено, що інститут венчурних інвестицій відіграє вагомий роль в активізації інноваційних процесів і прискоренні структурних трансформацій економіки, створюючи сприятливі умови для реалізації перспективних високотехнологічних проектів [6, с. 1].

Венчурний капітал, за визначенням Європейської асоціації прямих приватних інвестицій та венчурного капіталу, – це кошти професійних учасників ринку, що інвестуються спільно з підприємницькими коштами для фінансування початкових стадій діяльності підприємства або на етапі його розвитку. Особливості венчурного інвестування порівняно з традиційними видами інвестування представлено в табл. 1. Отже, венчурне підприєм-

ництво – ризикова діяльність, у процесі якої створюються й упроваджуються у виробництво нові товари, технології, послуги, результати наукових досягнень, технічні новинки тощо [5, с. 114].

Сьогодні венчурний бізнес займає провідне місце у світовій інвестиційній індустрії. Він є засобом високоприбуткового розміщення капіталу й ефективним механізмом упровадження інновацій. Світова спільнота вже давно і дуже активно використовує можливості венчурних інструментів для розвитку реального сектора економіки і підвищення прибутковості активів.

Венчурні інвестиції – це особливий різновид фінансування бізнесу, який передбачає інвестиції в нову компанію на початкових етапах її існування, і як правило, венчурними називають ризиковані інвестиції. Це впливає з перекладу англійського слова *venture*, яке в контексті ведення бізнесу перекладається як «ризикові починання», а також тому що при венчурному інвестуванні не можна прорахувати який потенційний прибуток можна отримати.

Переваги венчурних інвестицій для інвестора: прибуток від вкладення – максимальний, якщо бізнес-проект буде вдалим. Бували випадки, коли інноваційний бізнес приносить своїм власникам близько 1000% прибутку по відношенню до початкових вкладень всього за кілька місяців.

Якщо знайти саме такий проект і вкластися в нього – можна заробити пристойну суму, а в перспективі стати частковим власником великої компанії. Щоб придбати вагомий частку в бізнесі, вам не потрібно викласти мільйони доларів, досить і відносно невеликої суми, необхідної для старту. Для деяких інвесторів краще мати 50% у молодому проекті, ніж 0,005% – у великій компанії.

Стартапи протягом всіх своїх етапів життя можуть залучати кошти для пришвидшення свого зростання, і це значить, що для венчурних інвесторів відкривається кілька можливостей для ризикованих інвестицій на різних етапах життєвого циклу стартапу, відповідно з різним ризиком та можливим прибутком. Тому існує кілька раундів фінансування стартапів до первинної публічної пропозиції:

- передпосівний (pre-seed);
- посівний (seed);
- раунди А, В та С.

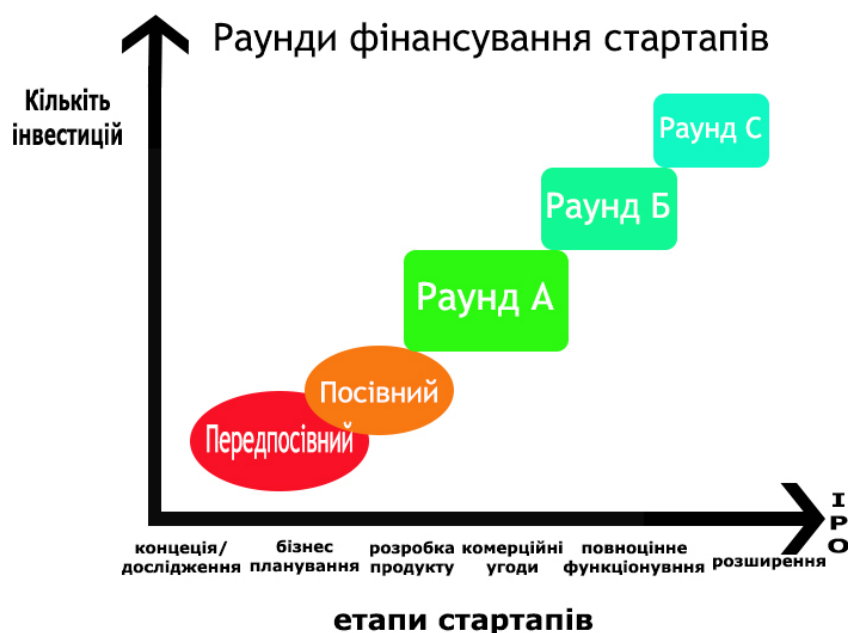

Рис. 1. Типова схема раундів венчурного фінансування

Передпосівний раунд дає можливість взяти участь різним за видом інвесторам, оскільки інвестуються значно менші суми на відміну від наступних раундів. Важливо сказати і те, що чим скоріше засновник стартапу залучить великого інвестора, тим більшої долі бізнесу доведеться позбутися. Тому на цьому етапі засновники працюють з дуже невеликою командою, або навіть самі, і фінансується проект зазвичай коштами самих засновників, їхніх сімей, друзів і родини, а також, можливо, від бізнес-ангела чи інкубатора.

Найперші гроші, які залучають більшість стартапів – незалежно від того, чи проводять потім раунд А чи ні – це при посівних інвестиціях. Тому що далеко не всі стартапи починають свій шлях з передпосівного раунду фінансування. Це початкове фінансування можна також отримати від родини та друзів, інвесторів-ангелів, інкубаторів та компаній венчурного капіталу, які зосереджуються на стартапах на ранніх стадіях. Бізнес-ангели є, мабуть, найпоширенішим типом інвесторів на цьому етапі. В ході цього раунду зазвичай інвестується від 500 000 до 2 мільйонів доларів, але сума може коливатися, залежно від компанії. При успішному посівному раунді вартість всієї компанії вже може оцінюватись від 3 до 6 мільйонів доларів США [14].

Після цього етапу значна кількість стартапів не починає наступного раунду, оскільки частина з них доходить до точки неповернення через те, що залучені кошти скінчилися, а потрібного результату не отримали – на цьому їхня історія і завершується. Але є також кейси, коли засновники вирішують, що вони не зацікавлені в залученні додаткових коштів, тому що рівень, якого вони досягають за допомогою стартового капіталу є достатньо добрим, і вони можуть розвиватися далі без додаткових інвестицій, тож вирішують не починати наступний раунд залучення інвестицій.

З кожним наступним етапом збільшуються залучені кошти та вартість всієї компанії. Саме засновники вирішують скільки раундів вони хочуть провести до першого публічного продажу акцій. Так здебільшого на раунді А стартапи залучають від 2 до 15 мільйонів доларів, і ціна компанії приблизно сягає 10 чи 15 мільйонів, а раунд В зазвичай становить від 7 до 10 мільйонів доларів. Компанії можуть розраховувати вже на оцінку від 30 до 60 мільйонів доларів. Звичайно ж вже на цих раундах майже всі інвестиції придуть від різних за видом венчурних фондів [14].

Також доволі багато компаній виходять на первинне публічне розміщення акцій (IPO) після раунду фінансування серії С. На цьому етапі компанії вже доказали, що мають успішну бізнес модель і шукають додаткове фінансування, щоб розробити нові продукти, вийти на нові ринки або навіть придбати інші компанії. Інвестувати на цій стадії вже значно менш ризиковано, ніж на попередніх, і тому серед інвесторів з'являються також хедж-фонди, інвестиційні банки, приватні інвестиційні компанії та інші. Також на цьому раунді доволі часто інвестори, які вже раніше вкладали кошти спостерігаючи за успіхом вирішують інвестувати ще та зміцнюють свої позиції по даній інвестиції.

Венчурні інвестиції, крім грошей, приносять корисний досвід, пов'язаний зі сферою бізнесу. Інвестор дізнається багато нового про перспективні проекти, що може стати в нагоді в майбутньому. Як вже було зазначено вище такі інвестиції супроводжуються високими ризиками, так за статистикою з десяти венчурних проектів окупається тільки один, проте настільки мала ймовірність попадання в десятку зовсім не відлякує венчурних інвесторів шукати цікаві проекти і вкладати в них гроші. Наведемо кілька прикладів венчурних проектів, які вивели в плюс своїх інвесторів. Найяскравіший приклад це всіма відома компанія Apple, і не менш розкручений онлайн-сервіс з розміщення, пошуку та короткострокової оренди житла Airbnb. В першу чергу інвестори, які приходять у венчурні інвестиції ставлять перед собою визначальні завдання. Перед ними постає в першу чергу питання, де знайти перспективний венчурний проект і як розпізнати в ньому золоту жилу.

По-друге, потрібно визначити сферу діяльності, в якій повинен існувати даний проект.

По-третє, необхідно визначити діапазон інвестицій, як правило, суми дуже різні і можуть варіюватися від десятків тисяч до мільйонів доларів.

З таблиці 1 видно, що найбільший обсяг венчурних інвестицій у США, на 2015 їх обсяг склав 60 млрд дол., і з кожним роком ця цифра збільшується, за цим показником США з великим відривом випереджає Європу. Що стосується України, то у нас венчурна економіка поки що істотно відстає від конкурентів. Венчурна індустрія в умовах переведення нашої країни на інноваційні рейки повинна стати невід'ємною частиною національної інноваційної системи. В даному аспекті головне завдання – визначення ключових напрямків участі держави в становленні венчурної індустрії, а також ступеня участі і ролі приватного сектора в цьому процесі.

На сьогоднішній день по всьому світу є чимало венчурних фондів, які інвестуючи в стартапи не лише отримують від цього шалені відсотки прибутку, але й роблять великий вклад в науково-технічний прогрес, продуктами якого ми постійно користуємось і без чого наше сьогодення важко було б представити. Так, наприклад, один із топ американських венчурних фондів Sequoia Capital колись інвестував в стартапи: Google, PayPal, Youtube, WhatsApp, Instagram, LinkedIn та інші, які згодом стали багатомільярдними компаніями і зробили технологічну революцію. А за даними 2021 року лідерство по венчурним інвестиціям очолив фонд Tiger Global, інвестувавши у понад 347 раундів із інвестиційною діяльністю понад 58 мільярдів доларів США. Tiger був провідним або співпровідним інвестором у 65% їхніх інвестицій.

Венчурне інвестування, безумовно, набуває популярності, оскільки дозволяє розвиватися яскравим компаніям і часто приносить шалені доходи інвесторам. Але варто пам'ятати про те, що чимало інвесторів втратили кошти, вкладені в, здавалося б, перспективні проекти. Тому можна зробити висновок, що дана стежка – для досвідчених гравців ринку.

Основними перешкодами для венчурного інвестування в Україні є високий рівень корупції, неналежне функціонування судової системи, строки розгляду документації

Таблиця 1

Обсяги венчурних інвестицій

Показник	2019, млрд дол.	2020, млрд дол.	2021 млрд дол
Річний обсяг венчурних інвестицій у світі	50	90	130
Річний обсяг венчурних інвестицій в США	30	45	60
Річний обсяг венчурних інвестицій в Європі	5	7	13
Річний обсяг корпоративних інвестицій в Україні	10	30	40

Показники діяльності найбільших венчурних інвестиційних фондів у 2021 р.

Інвестор	Загальна вартість раундів (млрд. о.л.)	Очолено раундів	Взято участь у раундах
Tiger Global Management LLC (Private Equity)	58,37	226	344
SB Investment Advisers (UK) Ltd.	44,37	133	202
Coatue Management LLC (Private Equity)	40,03	84	165
AH Capital Management LLC	26,18	134	246
Dragoneer Investment Group LLC	25,41	20	72
D1 Capital Partners LLC	24,90	39	66
Insight Venture Management LLC	24,28	163	233
FMR LLC	22,90	27	63
Sequoia Capital	22,49	62	149
T Rowe Price Associates, Inc. (Private Equity)	21,28	21	64

державними органами, а також податковий режим і мітні процедури. Серед трьох першочергових кроків, які необхідно здійснити для покращення інвестиційного клімату України, експерти виділяють:

1. Забезпечення широкомасштабного мирного врегулювання війни в Україні.

2. Здійснення податкової реформи.

3. Проведення антикорупційної реформи.

Отже, інвестиції – один з найдієвіших інструментів підйому економіки. Без залучення інвестицій неможливо реалізувати завдання щодо структурної реорганізації економіки, підвищити технічний рівень виробництва і конкурентоспроможність вітчизняної продукції, як на вітчизняному, так і світовому рівнях [5, с. 213].

На законодавчому рівні функціонування венчурних фондів в Україні передбачено Законом України «Про інститути спільного інвестування (пайові та корпоративні інвестиційні фонди)». Проте в ньому йдеться лише про інвестиційні фонди, які здійснюють діяльність, пов'язану з об'єднанням (залученням) грошових коштів інвесторів для отримання прибутку від вкладення їх у цінні папери інших емітентів, корпоративні права та нерухомість, тобто інвестиції у вже існуючий бізнес або нерухомість.

Не вирішує належним чином питання венчурного фінансування і Закон України «Про інноваційну діяльність». Зокрема, процедура фінансової підтримки інноваційних проектів Державною інноваційною фінансово-кредитною установою передбачена ним тільки через надання кредитів чи передавання майна у лізинг. Така процедура здійснюється за умов наявності гарантій повернення коштів у вигляді застави майна, договору страхування, банківської гарантії, договору поруки тощо.

Успішне функціонування інноваційного бізнесу можливе лише за умов провадження сприятливої інноваційної та інвестиційної політики держави. В Україні перші кроки з реалізації принципів венчурного бізнесу були започатковані не для фінансування ініціативних підприємницьких проектів, але з метою подолання кризових явищ та підвищення ефективності роботи приватизованих підприємств, що, втім, також може вважатися одним із напрямків венчурного бізнесу.

Створення повноцінної системи венчурного інвестування інноваційних процесів в Україні сприятиме вирішенню таких завдань:

– залучення до науково-технічної сфери приватного капіталу, обсяг якого здатний перевищувати державні інвестиції у сотні разів;

– формування ефективної системи залучення до господарського обігу інтелектуальної власності та інших результатів інтелектуальної діяльності;

– здійснення модернізації вітчизняної промисловості шляхом створення нових виробництв, які базуються на високих технологіях;

– забезпечення передумов для раціонального використання основних фондів підприємств, що втратили конкурентоздатність;

– мобілізацію коштів населення для розвитку науково-технічної сфери;

– залучення цільових іноземних інвестицій до розвитку вітчизняної технологічної сфери.

Венчурні фірми є генераторами нових ідей, на основі яких здійснюються великі науково-технічні прориви. Формування національної інноваційної системи вимагає створення інноваційної інфраструктури, фінансовий компонент якої – венчурне фінансування – є для інвестиційного забезпечення інновацій найбільш придатним [4; 8; 10; 11; 15].

Згідно з даними Української асоціації інвестиційного бізнесу, в Україні існує близько 50-ти «венчурних» фондів, 5-ть з яких сформовано за участю іноземного капіталу. Переважну більшість згаданих фондів було створено протягом останніх років [17].

Розвиток венчурної індустрії України стримують наступні негативні чинники:

1. Слабка законодавча база. Термін «венчурний бізнес» вже протягом багатьох років зустрічається в окремих законодавчих актах України, проте ще й досі не надано визначення суті, функцій та принципів діяльності справжніх венчурних фондів і венчурних фірм.

2. Брак джерел венчурного фінансування та накладання обмежень на залучення коштів від окремих учасників (зокрема, фізичних осіб).

3. Погіршення ситуації у секторі генерації наукових знань.

4. Брак у сфері венчурного інвестування «якісних» проектів, яким притаманні потужна маркетингова стратегія та істотна потенційна місткість ринку.

5. Відсутність у сфері венчурного менеджменту досвідчених фахівців, що володіють технологіями виявлення та селективного добору перспективних інноваційних проектів, а також оцінки їх майбутньої ефективності з достатньо високим ступенем вірогідності.

Незважаючи на вище перелічені проблеми та недоліки, увага до «венчурного» бізнесу в Україні поступово зростає. Це можна пояснити тим, що в умовах інтенсивного науково-технічного прогресу відмова від здійснення ризикових, але перспективних підприємницьких проектів на практиці несе для економіки та суспільства в цілому загрозу значно більших фінансових втрат, пов'язаних з можливою втратою конкурентоспроможності національних виробників на внутрішньому та зовнішніх ринках.

Сьогодні вже робляться певні кроки у напрямку створення державного венчурного фонду. Державне агентство України з інвестицій та інновацій разом з проектом Євросоюзу «Розробка фінансових схем та інфраструктури для підтримки інновацій в Україні» (бенефіціаром якого воно є) розпочали реалізацію 2-го компоненту проекту «Сприяння розвитку фондів венчурного капіталу в Україні» (сума гранту складає 12 млн євро).

В ході реалізації запланованих заходів буде створено національний венчурний фонд розміром 100 млн. євро, який і здійснюватиме фінансування інноваційних проєктів українських резидентів. Причому порядок надання грошей у цих фондах буде суттєво відрізнятися від традиційної процедури отримання банківського кредиту. Фонди венчурного капіталу здійснюватимуть інвестиції у додатковий капітал господарських товариств. При цьому акціонерні товариства повинні будуть забезпечити закриті розміщення акцій додаткової емісії, а товариства з обмеженою відповідальністю – збільшити статутний капітал. Частка фонду венчурного капіталу повинна буде становити 25-50% обсягу статутного капіталу господарського товариства після його збільшення [17].

Висновки. Венчурне інвестування є специфічним різновидом фінансових вкладень у високотехнологічне виробництво, перспектива отримання значних прибутків у якому межує з високим ступенем ризикованості. Повністю уникнути загроз втрати вкладеного капіталу у венчурному фінансуванні практично неможливо,

оскільки інновація та ризик виступають двома взаємозалежними категоріями: дуже важко передбачити, яке саме нововведення буде мати успіх на ринку, а яке не буде користатися попитом.

Як наслідок, ефективна діяльність венчурних фондів, критично необхідних для фінансової підтримки інноваційних та інвестиційних проєктів в Україні, неможлива без участі держави. Тому на перший план виступає проблема законодавчого врегулювання діяльності венчурних структур. З метою її вирішення слід забезпечити удосконалення вітчизняного законодавства у напрямках визначення сутності, функцій та принципів діяльності справді венчурних фондів і венчурних компаній та переорієнтації венчурного сектору на співпрацю з вітчизняною науково-технологічною сферою.

Перспективами подальших наукових досліджень у цьому напрямі може бути удосконалена нормативно-правова база, яка повинна забезпечувати державну підтримку системи венчурного інвестування, в тому числі шляхом внесення відповідних змін та доповнень до податкового, митного і банківського законодавства, створення належних правових механізмів для розвитку вторинного фондового ринку, зокрема біржової торгівлі цінними паперами венчурних підприємств, системи електронних торгів тощо. Головним завданням венчурного бізнесу повинні стати встановлення зв'язків між науково-дослідними інститутами, вузами і підприємствами та стимулювання фінансування наукових досліджень і прикладних розробок.

Список використаних джерел:

1. Про інвестиційну діяльність : Закон України від 18.09.1991 р. № 1560-XII. *Відомості Верховної Ради України*, 2003 р. URL: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/1560-12>
2. Антонюк О. В. Стратегія просування бренду країни як інструмент підвищення інвестиційної привабливості України. *Інвестиції: практика та досвід*. 2012. № 2. С. 33–36.
3. Боднар І. Р. Проблеми залучення іноземних інвестицій в Україну на сучасному етапі. *Регіональна економіка*. 2017. № 4. С. 62–70.
4. Даниленко А. А. Світові тенденції та особливості розвитку прямих іноземних інвестицій. *Фінанси України*. 2015. № 4. С. 99–108.
5. Диха М. В. Оцінка стану та перспектив залучення іноземних інвестицій в економіку України. *Вісник ХНУ*. 2014. № 4. Т. 3. С. 123–126.
6. Драган І. В. Гарантування національних інтересів у процесі залучення іноземних інвестицій в умовах глобалізації. *Економіка та держава*. 2016. № 1. С. 16–18.
7. Дрич А. Основні способи досягнення інвестиційної привабливості України. *Вісник НБУ*. 2016. № 4. С. 40–41.
8. Економіка України у 2021 році: прогноз динаміки, виклики та ризики. Київ : НІСД, 2017. 30 с.
9. Онищенко В. Сучасні напрями формування інвестиційного процесу в Україні. *Економіка України*. 2019. № 10. С. 46–50.
10. Пантелєєв В. П. Внутрішньогосподарський контроль: методологія та організація : монографія; Державна академія статистики, обліку та аудиту. Київ : ДП «Інформац.-аналіт. агенство», 2016. 491 с.
11. Федоренко В., Гаврилова Т. Економічне становище підприємств та інвестиційні процеси. *Економіка України*. 2018. № 5. С. 28–33.
12. Харламова Г. Інвестиційний маркетинг і моніторинг галузей промисловості України. *Актуальні проблеми економіки*. 2021. № 3. С. 8–75.
13. Хрущ Н. А. Інвестиційна діяльність: сучасні стратегії та технології. Хмельницький : ХНУ, 2004. 310 с.
14. Макгоуен Е. Фінансування серій А, В, С, D та E: як це працює. *Стартупи*. 2022. URL: <https://www.startups.com/library/expert-advice/series-funding-a-b-c-d-e>

References:

1. On investment activity: Law of Ukraine dated September 18, 1991. No. 1560-XII. *Department of the Verkhovna Rada of Ukraine*, 2003. Available at: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/1560-12>
2. Antonyuk O. V. (2012) The strategy of promoting the country brand as a tool for increasing the investment attractiveness of Ukraine. *Investments: Practice and Experience*, no. 2, pp. 33–36.
3. Bodnar I. R. (2017) Problems of attracting foreign investments to Ukraine at the current stage. *Regional Economy*, no. 4, pp. 62–70.
4. Danylenko A. A. (2015) World trends and peculiarities of the development of direct foreign investments. *Finances of Ukraine*, no. 4, pp. 99–108.
5. Dykha M. V. (2014) Assessment of the state and prospects of foreign investment attraction in the economy of Ukraine. *KHNU Bulletin*, no. 4, t. 3, pp. 123–126.
6. Dragan I. V. (2016) Guaranteeing national interests in the process of attracting foreign investments in the conditions of globalization. *Economy and State*, no. 1, pp. 16–18.

7. Drich A. (2016) Main methods of achieving Ukraine's investment attractiveness. *Bulletin of the NBU*, no. 4, pp. 40–41.
8. Ukraine's economy in 2021: dynamics forecast, challenges and risks (2017). Kyiv: NISD, 30 p.
9. Onyshchenko V. (2019) Modern trends in the formation of the investment process in Ukraine. *Ukraine Economy*, no. 10, pp. 46–50.
10. Panteleev V. P. (2016) Internal economic control: methodology and organization: monograph; State Academy of Statistics, Accounting and Auditing. Kyiv: SE «Information-analyt. agency», 491 p.
11. Fedorenko V., Gavrilova T. (2018) Economic situation of enterprises and investment processes. *Ukraine Economy*, no. 5, pp. 28–33.
12. Kharlamova G. (2021) Investment marketing and monitoring of industries of Ukraine. *Actual Problems of the Economy*, no. 3, pp. 8–75.
13. Khrushch N. A. (2004) Investment activity: modern strategies and technologies. Khmelnytskyi: KhNU, 310 p.
14. McGowan E. (2022) Series A, B, C, D and E financing: how it works. Startups. Available at: <https://www.startups.com/library/expert-advice/series-funding-a-b-c-d-e>

VENTURE INVESTMENT IN THE CURRENT CONDITIONS OF THE WORLD ECONOMY DEVELOPMENT

Summary. The article examines the formation of domestic venture financing, the features of its modern production and further development prospects in the context of restructuring the national economy on an innovative basis. This is largely due to the underdevelopment of the Ukrainian securities market and the inability of venture funds to attract funds from the population or interest foreign investors in future projects. Venture capital investment is still poorly developed in the former Soviet Union. Many companies are not aware of the opportunities that open up for venture investors, so most promising projects are financed by Western investors. Venture capital investments have been operating in the United States and Europe since the 50s of the last century. Accordingly, there is a lot of positive experience in implementing programs in this area. More positive experience means more people who want to participate in this sector of the stock market. In the post-industrial economy, venture capital investments are beginning to play a leading role, ensuring rapid growth of innovative projects. Today, the economy is being pushed « not by steelmaking plants or mines, but by scientific developments and high-tech solutions, especially in the information sphere. In other words, the economy needs innovation. The latter, in turn, require investment, without which projects cannot be implemented. It is impossible to effectively finance such projects from the budget, and the stock market is also useless, since you have to invest money in non-existent production facilities. The situation is similar with lending – developing innovative companies often do not have collateral, without which it will not be possible to get a bank loan on adequate terms. In such circumstances, only venture capital investment can help. And it's nice to see that investors see the prospects for such investments and are increasingly willing to invest in new ideas and solutions. The risk is compensated by the fact that the profit from one successful investment can cover the losses from many unsuccessful investments. Therefore, the legal and organizational components of the process of ensuring and implementing domestic venture financing require further refinement.

Key words: investment, venture financing, venture fund, risk, innovation, Asset Management.